

BALVART DE SITGES

SETMANARI CATALA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Carrer de Sant Pere, núm.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES, trimestre, 1'50 pessetas
ESPANYA, id. 2 id.
ESTRANGER, any, 12 franchs

Anuncis, Esquelas, Remitits y Reclams
à preus convencionals

Els de la primera página's pagarán doble

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

ANY III

SITGES, 4 DE OCTUBRE DE 1903

NÚM. 114

ESTABLIMENT DE ROBAS Y SASTRERIA DE FRANCISCO RICART

a VILANOVA Y GELTRÚ: Progrés, 8 y 10, y Sant Pau, 13 y 15

Haventme demostrat l'experiencia que pera millor servir als nombrosos favoreixedors del meu Establiment de Robas devia completarlo ab una **Sastreria**, ni un moment he dubtat en instalar el corresponent taller y en contractar el personal indispensable. Aixís es qu'el taller está al nivell de la Secció de Robas, y el personal es de lo més escullit y apte **pera la confecció de tota mena de vestits**; estant aquest **Sastreria** montada de tal manera que pugui satisfer al parroquí de gust més refinat y exquisit, sense que'ls preus deixin de ser tot lo més reduhits possible.—Inmens assortit de gèneros d'Alta Novetat, tant de senyora com de cavaller, procedents de las més importants fàbricas d'Espanya y del Extranjer.—Riquíssima varietat d'estampats en las diferents classes de texits de fil, cotó, llana y seda.—Gèneros de punt.—Prendas de vestir interior y exterior, pera tots els sexes.—Robas de dol de totas classes.—Classes per ornamentar habitacions, etz., etz.

PREUS ECONOMIQUES

TENDENCIAS SUICIDAS

L'Estat espanyol no té cura, pateix el pitjor dels mals coneguts, té la monomania del suïcidi.

Induïtament tenia medis poderosos pera aixecarse, si hagués emprés tasca tan feixuga a son degut temps y lloch: tampoch li mancaven foras per més gegantina que fos l'obra de sa reconstitució, la que sols exigia constancia, seny y energia, despullantse d'un quixotisme passat de moda, pensant més que sentint, y sent més positivista que romàntich.

Quan un vianant ha passat un grós perill per un camí, o no hi torna a passar o's prevé de tot el que li sia necessari pera que'l perill no's repeteixi; quan una persona s'ha curat d'una pulmonia, fins fan riure las precaucions que prén al passar d'un lloch a un altre, en la que sían distintas las precaucions termométricas; quan a qualsevol l'ha mossegat un gos, encara que no se'n veja cap a deu horas a la rodona va provehint d'un bon garrot; quan un amo té un majordhom bréto! el despàtxa al acte de saber el despilfarro; fins el nen que encara no pot pensar per instint alsa la mà quan l'amenassa; fins els mateixos irracionals fugen del perill que veuen donchs cap gos s'estará parat si feu el gesto de tirarli una pedra, ni cap gat que s'haja escaldat ab el such d'una olla bullenta s'atrevirá a des-taparne cap més.

Donchs bé; el que fa'l gat y'l gos, y'l nen, y l'amo, y'l vianant, y'l recent curat d'una malaltia, y'l recent escapat d'un perill, l'Estat espanyol no ha volgut ferho.

En lloch de buscar el remey llógich pera sos mals, en lloch de fugir del perill racional, en lloch de destruir las causas certas de son malestar, las torna a acceptar y a admetre, y es tan forta sa monomania que cada día's qren el matzinas a majors dosis... ¡y diu que no's vol morir!

De tantas pulmonias s'acaba de quedar sense pulmons sans; de gossos prou n'hi han mossegat a centas ds dotzenas; de mals majordhoms prou n'ha patit; d'amenassas, seguidas de patecadas, massa que n'ha suferit; de cops de pedra a milers n'hi han tirat, fentli sempre trenches y sangtrahits quan no trauy forats, fins a pusalri la pell com un purgador: d'escaldat y fins socorrat bé

n'ha sortit prou vegadas; y malgrat aixó encara vol buscar rahons per las cuynas; no vol portar garrot; no vol treure als majordhoms; no s'ha-parta dels gossos, y no's tapa la boca. ¡Vol suïcidarse!

Y tan fácil que li era a Espanya'l salvarse y'l regenerarse, tornant a ser sino temuda, respectada; sino gran, digna; sino reyna de dos mons, senyora y majora de sa casa!

En lloch de metges que la treguessen de son abatiment, ha preferit a quatre curanderos d'ofici que no s'han cuydat sino de cobrar sos honoraris, allargant la malaltia que'ls convenia pera seguir cobrant a la esquena de la neurótica malalta, y ara'l mal... ¡ves qui l'atura!

Ab penjar als causants de tanta disbauixa; y enterrat el sistema que ha portat la disbauixa y als causants; y tancar en un manicomí als Quixots baladrers y inofensius y en un presiri als Quixots menos baladrers y menos inofensius, s'havía fet la meytat de la feyna. ¡Ja ho veyeu, mitja redempció lograda ab duas dotzenas de forcas de fusta blanca, un enterrament, un edifici ab un metge alienista, y una presó ab un comandant de presos.

¡Me sembla que més barato...!

L'altra meytat era tan o més senzilla que la primera. Un bras de ferro ab una mà de bonzo que portés una tralla ben llarga pera arribar a tot arreu; substituhit el sistema centralista que 'ns ha portat a la ruina y a la deshonra, pel sistema contrari; deixarse de portar al mar canons y soldats, procuranthi molts barcos mercants; fent molts canals y molts carreteras y molts carrils, empleanthi'ls cabals ab que ara se subvencionan serveys que avuy per avuy no'ns fan cap falta; suprimint las quintas porque's necesitan treballadors y no soldats; cuydantse de casa seva que prou feyna hi té; y creant un partit que no coneixen per aquelles hidalgas y hermas planurias, el de la gent de bé... ¡Santa bona Maria, havían acabat la feyna!

Peró seguint com se segueix, es impossible: *nulla est redemptio*: es cas perdut.

MANEL ROGER DE LLURIA

De La Renaixensa

D'ACTUALITAT

Els nostres «conspicuos» més distingits y els aficionats a fer calendaris, aprofitan el temps parlant dels incidents y sorpresas que poden desenvolarse en las vinentas eleccions municipals. Els uns, confiant en la bona fé de sos llegidors, publican *Cartas abiertas*, verdaders models de tendresa, d'abnegació y sinceritat (?). Els altres convertits en ridícolas *milocas*, envían correspondencias als periódichs botiflers de Barcelona, somniant el perill d'una *reacción* que sols existeix en sos cervells neulits y cantant las excelencias de la democracia, aquesta bona senyora que la tenen sempre als llavis, però que may han sapigut de quin color va vestida. Tot-hom hi diu la seva, y fins el popular *Agutzilet*, ab la despreocupació que li es característica, ha permés que posessin las inicials del seu nom al peu d'un article que no li deixaren llegir. Com de costum, ha parlat per boca de ganso, y aquesta vegada el ganso ha sigut el cacich.

May havíam vist aplegadas tantas hipocresias y falsejats y difícilment podrian trovarse juntas un número tant respectable de maliciosas inexactituts. Aquell escrit que retrata palesament la tristíssima situació en que's trovan el cacich y sos escasos partidaris, no resisteix un anàlisis serio ni la més lleugera crítica; es el gemech de un impotent que bréga frisés pera apuntalar un edifici que trontolla, es l'esfórs suprem d'un paladí, que gastat per sos propis vicis, lluyta desesperadament pera defensar el escasos restos d'una dignitat molt discutible. Aquellas manifestacions de falsa mansuetut, aquellas paraulas dolsas que destilan fel y aquell *ramo de olivo* rublert d'ortigas, son molt dignas de son autor y molt propias pera ser llegidas en el periódich del *chaniage* que subvenciona l'Ajuntament (1).

Prescindim de la manifesta contradicció en que incurteix, al recomenar primer, la necessitat de que el Municipi sigui una entitat purament administrativa, y abogar després, pera que els afiliats a las associacions esencialment politicas entrin a l'Ajuntament ostentant la representació de sos respectius partits. Prescindim també de la ignocenta omissió que fa del element catalanista, y dels elogis estúpits y detirambichs que's dirigeix a si mateix, y aném a ocuparnos lleugerament, (sense renunciar a parlarne en articles succeessius), del concepte que li mereixen las foras que han de pendre part en la vinenta lluyta electoral.

Convensut el desgraciat cacich del gloriós despertar de nostra vila; veyentse retut per la onada de protesta que s'ha aixecat contra sos actes brutals y despótichs: coneixedor de l'inevitable fracás que tindria, si mal aconsellat per sa superbia, s'atrevis a sostenir l'atach cara a cara, se val dels medis de sempre y procura esmicolar foras, establint una divissió capciosa

(1) El periódich a que'ns referim, no es res ni representa a ningú. Per aquest motiu no fou convidat a l'important reunió electoral que tingué lloch el prop-passat Setembre.

dels elements, qu'ell creu, poden aspirar a la representació municipal.

Res més lluny de la veritat que aquella es-
trafalaria classificació aplicada al cas present.
Per fortuna han passa a l'història aquells temps
en que'ls nostres compatriotes, distrets en lluytas
petitas de caràcter local y engolfats en disputas
inútils, deixaven escalar els sitials del Municipi
a quatre personatges, de comedia que vivian y
alenavan, més que pels seus mereixements, per
la indiferència de la massa honrada. Avuy han
canviat las cosas, avuy fem constar ab orgull
que no existeixen els xorchs entussiasmes d'al-
tres èpocas, y quant arriba l'ocasió, els partida-
ris d'un bando y els adictes a un altre, se recor-
dan no més de que son bon sitgetans.

El Municipi es la extensió de la nostra propia
família; aixís donchs, pera dirigir, administrar
y regularisar la hisenda de casa, s'ha de pres-
cindir per complert de tota significació política,
s'han d'olvidar odís y passións que no tenen fo-
nament racional y pera que tant noble tasca
dongui els fruyts que son d'esperar, s'han d'es-
cullir homes honrats, deslligats de tot compro-
mís que pugui torce sa voluntat, y que per de-
munt de las exigencias de partit y de banderia
hi pòsin sempre els interesos del poble en que
han nascut.

Compenetrats de la realitat que'ns envolta y
fundantnos en las anteriors manifestacions, cre-
yém que no poden ni deuen prevaleixe las mi-
ras egoístas que pretén eatablir el cacich, ab la
sana intenció de no perdre l'usufruyt dels nos-
tres bens, fent y desfent com fins ara, a la mida
del seu gust. No obstant, els camps convé que
quedin desllindats; las petites diferencias que'ns
separan poden borrar-se devant l'enemich comú
y tant sols duas tendencias han de manifestarse
visibles y patents: d'una banda els que concul-
can la lley y trepitjan la veritat, els homes gas-
tats que no poden oferir cap confiança, els co-
varts que per un fals convencionalisme han
deixat sense cástich las més grans iniquitats, en
una paraula, els adictes y aliats inconscients del
régim pervertidor que simbolisa el caciquisme;
y enfront d'aqueixas desferrats, pera tenir la se-
guretat de vencer, n'hi ha prou ab que s'ajuntin
els defensors de la veritat y de la justícia, els
elements sensats, la gent d'arrel, els que sentin
ver amor per Sitges, disposats tots a treballar
sense treva ni descans pera reconstituir el Mu-
nicipi tornantli son peculiar caràcter y sa lli-
tima importancia.

Aquesta es la única divisió que s'imposa
pera acabar ab tanta farsa.

OTGER

Regionalisme progressiu

(Continuació als articles que publicarem temps enrera)

III

En els dos articles anteriors hem vist l'acort
de la naturalesa ab el sistema particularista.
Aném avuy a dir quelcom sobre las doctrinas
colectivistas.

Com ja hem fet notar, aquestas corrents
tenen un fondo dignificador pera l'home, son
ideas que tendeixen a afirmar la seva superiori-
tat sobre'l mon material ja que pot modificarlo
y ferlo servidor de sos projectes. Mes si l'inten-
ció es bona, no es de cap de las maneres prác-
tica.

Si l'home fos un ser arribat ja a la perfecció,
si totas las criaturas humanas estiguessin pose-
hidas d'ideas generosas y elevadas, alashoras
fora molt possible l'arribar a l'anulació del estat,
a la patria universal... Mes desgraciadament no
es aixís en aquest mon al costat del ser ennoblit

pel treball, ja manual ja intelectual, hoveyém
als facinerós en lluyta oberta ab la llibertat y
dispost a aprofitarse de son més petit desuyt
pera fer de las sevas. Dintre de las colectivitats
humanas com s'hi desentrollarian las més bai-
xas passións si no hi hagués un poder fort pera
fer respectar als ciutadans honrats. Ademés, y
ara hem refereixo concretament a las aspiracions
socialistas, las lleys que establissin las farien
extensivas a tots els pobles o be ne dictarian
d'especials pera cada un d'ells. Si es lo segon,
contradiuhen sas mateixas ideas, y si fan lo pri-
mer, creuhen que sería factible aplicar els ma-
teixos principis a Fransa com a la Xina, a Ale-
mania com al Marroch. Y encara que aixís ho
fessin y seguissin ab la deria de volguer aplicar
a tots una mateixa llegislació pecarian contra
l'igualtat, apuesta paraula que tots ells la tenen
sempre als llavis y que jo crech son poch els
que la tenen al cor, porque lo que a un país els
vindria molt bé cumplir per estar encarnat en
sas costúms a un altre li sería molt penós d'a-
catar.

Ja es veu donchs, que per volguer fugir d'un
puesto no tenen altre remey que caure en el
mateix. No en va deya'l gran filosof grech Só-
crates: «Totas las cosas nobles son difícils y
complicadas», donant a entendre ab aixó que
l'ideal de l'home s'ha d'orientar cap a la com-
plicació may cap al uniformisme.

Nosaltres també volém una unió entre tots
els pobles, més la volém fundada en la fraterni-
tat humana may en la igualtat de tot y de tots.
Al socialisme hi oposém la federació. Mes fede-
ració d'entitats naturals may d'Estats unitaris.
Suisa petit oasis de llibertat dintre de la Europa
centralisadora es una federació de distints po-
bles, dintre sas fronteras s'hi parlan tres idio-
mas: l'alemany, el francés y l'italiá, y no obs-
tant quina pau, quina germanor més dolça s'hi
respira. En cambi'ls grans estats uniformistas
sols se mantenen per la forsa de la tiranía més
desenfrenada. Que desaparegui'l despotisme de
Russia y la Finlandia y la Polonia se farán in-
dependentas, y lo mateix passa a Austria ahont
croatas y magiars y alemanys lluytan uns contra
altres; y lo mateix li pasaria a Alemania y Fran-
sa ab moltas de sas colonias y lo mateix li ha
passat recentment ab Cuba, Puerto-Rico y Fili-
pinas.

En cambi els Estats Untts d'América, for-
mats per la federació de las tretze colonias in-
glesas, constituïren un poble gran y lliure, y
sols quan el Nort volgué imposarse al Sud apa-
reixen las lluytas interiors y s'fs sentir la pesada
má del militarisme. Per'xó en James Wilson
deya en la Convenció de Pensilvania, l'any 1784:
«Si establím un sol govern ab el vigor necessari
sobre tota la extensió dels Estats Units, irremis-
siblement haurá de basarse en el sistema del
més inepte despotisme».

Inglaterra, concedint l'autonomia a moltas
de sas colonias ha economisat molts diners y
molts soldats, donchs sinó, ab la gran extensió
de son territori, sempre hauria estat guerrejant
pera dominar alguna illa o tros de terra insu-
rreccionada. Y ara que parlém d'Inglaterra, no
estará de més fer notar que precisament en els
municipis en que predominan els elements so-
cialistas es ahont se dictan disposicions de ca-
racter més obertament autonomista.

Ab las ideas qu'he apuntat en aquest y an-

teriors articles, crech que n'hi ha prou pera po-
der compendre quinás son las ideas del parti-
cularisme, que no son contrarias de la unitat,
mes si del uniformisme.

Volém la federació basada en la naturalesa
de las cosas, may la formació de grans estats
quins fonaments siguin l'imposició y la tiranía.

J. M. TALLADA.

Lo pont del diable

Contan que una nit
lo va fé'l diable
ab l'esbart nombrós
que'l malvat comanda.
Uns feyan morter,
altres a la espatlla
duyan pesants rochs
ab quins axecavan
del pont gegantí
las fermas pilastras,
y Llucifé a tots
ordres los hi dava,
lo plan a una má,
lo compás a l'altra,
mirantlo altre cop,
repasat ses ratlles,
y encare quan temps
a cops li quedava,
anava d'un lloch,
corrent cap al altre,
a lo seu esbart
ajudant ab ansia,
y tot per guanyar
la estranya jugada,
de que, en una nit
faría'l Diable
lo colossal pont
de catorze arcadas,
que havían pactat
una bruja y un frare.

D'aquell grandió pont
ara sols ne resta
un arch molt esbelt
y un sócol que besan
les aygues del riu,
sobre'l que s'axecan,
remembrant al món
lo que un jorn sigueren.
Y conta la gent,
que en les nits feréstegues
en que'ls fondos trons,
anuncian tempesta,
los mals esperits
que sota l'arch jeuhen,
junt ab los bruxots
que de lluny hi venen,
pel damunt del pont
rihent sardanejan,
celebrant aixís
ab aquesta festa,
fantàsticament
lo triomf del mestre
y senyor que n'es
de llurs animetes.

IGNASI SOLER Y ESCOFET

QUÉNTO

¿Voléu que os espliqui un quénto? ¿Dihéu
que sí? Donchs escoltéu:

Una vegada, en un puesto hi havian una
colla d'homes que eran molt trapellas y molt
dolents: jo estich que apostavan quin podia
ésser més.

Y a un altre tros d'aquell puesto hi havia
un noy qu'era molt treballador, tothom se l'es-
timava per lo bó qu'era, y sabéu que succehía?
Donchs que aquet noy había de sufrir ab mol-

ANTONI MARTI SASTRE

Lauria, 35, 1.er, 1.ª - BARCELONA

Especialitat de la casa: *Abrichs de senyora*

ULTIMA NOVELAT: *Gran assortit d'ermillas Catalanistas y Modernistas*
Géneros especials sense forros, propis pera abrichs de senyor

CORTE Y CONFECCIÓ ESMERADA

ta paciència els cops que li daban aquella colla de ganduls y aixó que vivian a las sevas costelladas.

Miréu si n'erán de dolents aquells homes, que ab trossos no gayre lluny del que vivia aquell noy també n'hi havian d'altres de noys, pro tots eran dolents com els de la colla, y fins s'hi ajuntavan pera poguer donar la pallissa més forta, cada vegada que pegavan a n'aquell noyet y aixó qu'era molt sovint.

Per aquell noyet cada dia's feya més gran, y, es clar, com més gran se feya més fort era, pro aquells homes no'l temian, no; al contrari, li feyan més mal que avans y sabéu per què? Donchs era que creyan que si li pegavan sempre, encara que fos gran, s'acobardiria y no'ls hi tornaria'ls cops qu'ells li daban, pro s'enganyavan, el noyet ja era gran y fort y no li feyan por aquella colla de sangoneras (com ne deya ell) y ja'ls hi plantava cara y aixó qu'era un sol contra molts, pro com qu'era treballador y estava acostumat a tot, y ells no l'havian conegut may el treball, es clar, ell tenia més forsa y...

Veritat qu'os agrada aquest quènto? Donchs seguiré endevant.

Com os he dit més amunt, que jugavan a qui li podia fer més mal, un dia un d'ells, que caminava malament va volguer qu'aquell noyet resés ab una llengua que no era la seva y, es clar, no va volguer ferho, al contrari, que's defensá com una fera, y ajudat per noys d'altres trossos d'aquell puesto va fer retirar a n'aquell home tan dolent, el que volia, y ells, es clar, ja podeu contar si n'hi tenian de rabia, al veure qu'un noy sol els fes tornar endarrera...

Mes, si'rabia tingueren allavors, s'augmentá ab un'altra proba que va fer un altre de la colla y que també li sortí malament, y ja no sabian com ferho pera sortir victoriosos ab aquell noyet, ells qu'erán tants, ¡quina vergonya!

Y es clar, el noyet ja era home, y com es natural, tenia més forsa qu'avans, y com que sempre guanyaba estaba disposat a ferlos quedar malament sempre, y feya bé.

De probaturas ne feren!, pro totas els hi sortian al revés de lo qu'ells volian, pro per aixó no acababan no, ¡com no teniam vergonya, es clar tot el món era seu!

Y diu que aquell noy, que ja es més home y més robust, ja n'está fins al cap-de-munt, y dia vindrá que s'esbravará y acabarà ab tota aquella colla de trapellas, que son tan dolents. ¿A vosaltres també os agradará, oy?

JOSEPH GRATORIL Y CORTÉS

NOTICIAS

Las duas barcas d'en Quimet, la setmana passada, remolcant ab la pesca del bou va perdre dos arts que a més de la falta que de moment pot ferlos, pera dita pesca, no deixa de ser un gran perjudici.

El dilluns passat varen fer una excursió a la pintoresca ermita de la Santíssima Trinitat y altres punts dels aforas, variadas distingidas familias d'aquesta localitat, regressant cap entrada de fósch.

El diumenge al vespre varen arribar els joves que forman la companyia dramática «Lo Rebró», de fer l'excursió de Sant Miquel del Fay y del Montseny.

Han vingut molt ben impresionats de las bellasas que enclou la Naturalesa en aquellas hermosas alturas; han portat algunas fotografías dels punts més vistables que remarcan ben bé lo agradable que deu ésser pera l'excursionista el passar un dia per aquells turons ahont els més célebres poetas catalans han cantat las sevas tradicions y bellasas.

Com sempre que plou, tenim els mateixos estaquirots plantats en las aceras de las quatre cantonadas del cap de vila, y tenen la san façon de permetre que la gent que transita hagi de passar pel mitj del fang.

Diferentas vegadas ens havém queixat, pero las autoritats dihen que *Buenas: demá m'afeytarás*.

El trafegar del vi resulta que surt de bastant bona calitat. La cullita es curta, degut a las pocas viñyas que actualment hi ha plantadas de ceps americans, sent la major part encara mayols pera que puguin donar el fruit ja de vinya feta.

Segons hem llegit en un diari de Barcelona, en el Govern civil s'ha rebut la Real ordre nomenant alcalde de Vilanova y Geltrú, a don Francisco Milá Batlle en substitució del alcalde dimissionari, don Emili Viñals.

Alguns creyan que'l nombrament d'alcalde hauria vingut a favor del senyor Tomás.

S'está montant un vistós establiment de sabateria en el carrer de Jesús, del nostre simpátich amic el jove Francisco Camps.

En el «Prado Suburense» aquesta tarde, després del ball de costum debutará una companyia dramática de jovenets que representarà, a las festas, algunas pessas catalanas.

En vista de la molta concurrencia qu'assisteix en els balls de vetlla avuy s'obrirá la galeria y els palcos.

El dimecres al matí va descarrilar un tren de mercancías entre Vilanova y Geltrú y Cubellas, quedant 8 vagons fora de la vía, sense que occuregues cap desgracia personal.

Alguns trens procedents de Saragossa y Madrid tingueren que tornar enradera pera agafar la vía de Vilafranca.

Fins cap al mitjdia no va quedar expedita la vía, reanudantse la circulació de trens.

Séns diu que el dia 30 del passat mes de Setembre s'efectuá a Arévalo (Castella la Vella) l'enllás del simpátich inginyer don Francisco Ibañez, ab una distingida senyoreta d'aquella població, retornant

aviat a Sitges pera continuar els estudis d'aprofitament de la energia de las onas ab l'aparell de sa invención.

Desitjem al senyor Ibañez y senyora una felicitat sens limits en son nou estat.

El passat dijous visitaren aquesta població don Francisco Tobella director de *L'Art del pagés*, don Jaume Mas, un dels ferits a Cenicero y don Celestí Janer, catalá establert a Logroño y que auxilia en gran manera a sos compatriotas en aquella catástrofe, essent acompanyats en la visita pels sitgetans que foren víctimas d'aquell succés, y don Francisco Bartés.

Sembla que la banda del senyor Cuscó vol empendrer novament la seva tasca artística, emprenentse pel seu compte els balls de tarde del Retiro. També's diu que hi haurá funció d'aficionats. Roda el mon y torna el born.

El dia 30 de Setembre últim, don Pere Carbonell y Mestres va pendrer posessió del càrrech de Jutge municipal suplent, que li fou conferit per el Excm. Sr. President de la Audiencia del Territori, quin acte tingué lloch devant del Jutge municipal, presidit per don Rafel Llopis y Torralba, actual Jutge en propietat.

Hem rebut el llibre número 12 *Urania*, per Camil Flammarion, de la biblioteca popular que publica l'acreditada llibreria «L'Avenc».

Urania, com tots els altres numerosos tomos publicats per la mateixa casa, es ven al preu de 50 céntims.

Recomaném la lectura d'aquestas obras a tots els amants de la nostra literatura, per lo mol que valen y fan sentir a la nostra terra.

Autoritat judicial de aquest districte de Sitges.—**Jutjat municipal.**—Jutge, don Rafel Llopis y Torralba; Suplent, don Pere Carbonell y Mestres.

Fiscalia municipal.—Fiscal, don Andreu Rubirosa y Bargalló; Suplent, don Gayetá Camps y Riera; Secretari, don Vicens Morando y Bertrán.

Noticias Religiosas

Avuy a las 5, exposició del Santíssim Sacrament, Rosari cantat a veus y orga, exercicis del mes del Rosari, cant dels goigs del Roser y reserva.

Demá dilluns y demés dias de la setmana, durant la missa de set se resarán dos parts de Rosari, a dos quarts de set del vespre, exposició del Santíssim, se resará l'altra part de Rosari, exercicis del mes del Rosari, goigs del Roser y reserva.

Dissapte a dos quarts de 5 de la tarde, Rosari, salutació sabatina y Salve al Santuari del Vinyet.

VENDA Se vent la casa número 10 de la plases de la Constitució (Casa de la Vila) cantonada al carrer de la Devallada.

Donarán rahó al carrer de Sant Bonaventura, 16.—Sitges.

VENDA En el carrer de Jesús, se vent la casa número 38, situada aprop del «Prado Suburense», composta de soterrani, planta baixa y pis.—Informarán pera la venda en la casa número 10 del mateix carrer.—Sitges.

Imprempta de F. Bazarías; Balmes, 71.—Barcelona

GRAN CONFITERIA Y PASTELERIA

DE

Joseph Massó [Bruguera]

Plassa del Marqués de Montroig, 2

GRAN NOVELTAT EN OBJECTES PERA REGALOS — Bombons acíts — Pastillas café ab llet Logroño — Reposteria classe extra — Gran assortit de Galletas — Xocolatas a la pedra, de las més renomnadas marcas — Viscuys — Pasta membrillo — Formatges — Mantegues — Cafés Puerto Rico y Moça — Sucres — Pastas pera sopa — Aigües minerals: *Vichy Catalán, Marmolejo, Celestins, Vals, Hospital*, etc. — Pa gluten — Conservas — Licors: *Anís del Mono* y de *Maria Brissart*, Xerès, Vins *Heredia*, Xampanyes, Malvasia y Moscatell de Sitges — Vermouth — Ron, etc., etc. — Gel, Horxatas, Xarops, Refrescants, Gasseosas, Cervesas, etc.

GRAN RELLOTGERIA Y JOYERIA

EL REGULADOR

INMENS ASSORTIT
EN OBJECTES PRO-
PIIS PERA REGALOS

Carrer del Carme, núm. 1, y Rambla de las Flors, núm. 37; BARCELONA

VERMOUTH BALOMÍ DEL GRECO

PER LITRES Y PER AMPOLLAS

Fundas de palla, á 18 ptas. miler, y per paquets de 250, ptas. 5

PLASSA DEL MARQUÉS DE MONTROIG

Gamiseria y Corbateria

Boqueria, 32. - Barcelona

Gran assortit en Camisas, Corbatas, Mocadors y tots els articles pertanyents á n'aquest ram.

Gran baratura de preus

La Camiseria que ven més barato de Barcelona

ESPECIALTAT

en Camisas á mida

LA CATALANA

Compañía de segurs contra incendis y explosiões á prima fixa

Establerta á Barcelona, Dormitori de Sant Francesch, núm. 5

EDIFICI DE SA PROPIETAT

GARANTÍAS:

Capital social 5.000,000 pessetas.

Reservas y primas 13.294,501'73 pessetas.

Fondos colocats en inmuebles á Barcelona y valors de major cuantía

Sinistres pagats: 6,283, que importan 7.632,260'39 pessetas

AGENCIA DE SITGES: — VICENS MORANDO Y BERTRÁN

Cassadó y Moreu

PIANOS

Vendas, Lloguers y Plassos
Dormitori Sant Francesch, 27 - Barcelona

Vins Ilegítims de Sitges

de la cullita de

D. FELIP FONT

(Premiats en varias Exposicions)

Malvasia, seca y dolsa.	2'50 pessetas litre
Moscatell, sech y dols.	1'00 » »
Macabeu, sech y dols.	0'60 » »

— Se garantiza la puresa —

PARELLADAS, 20

FABRICA DE LICORS Primera á Sitges

*** MIQUEL RIBAS

A petició de molta clientela, y en vista del gran éxit obtingut ab el **WERMOUTH** marca **MARGARIT**, quina classe es sens dupte la millor que's fabrica á Espanya, puch desde avuy oferir el **RON MARGARIT** ab la confiança que no desmereixerá de la fama que ja acreditada te dit **WERMOUTH MARGARIT**.

♦ Wermouth **BLANCA SITGES** (sech) ♦
MALVASIA y **MOSCATELL** de cullita propia
Existencias en tots els Cafés, Restaurants, Colmados, etc.

VI MIRABENT

CONTRA LA INAPETENCIA

- Reconstituyente tónico, nutritivo poderós -

Contra la penuria del apetit y contra la anemia y enfermedades nerviosas y personas debilitadas. El Mirabent, constituido á base de las tres Quinas, Cacao, Colombo y Peptona ó carne, essent un dels millors tònics nutritius y unich reconstituyente natural y complet.

Dit Vi, soportat pe 'ls estómacs més delicats, activa la nutritió y fa recuperar las forzas en los individuos que experimentan un decaimiento orgánico. Al propi temps facilita una bona digestió evitant las traballosas é incompertes. — Preu de la botella, 2'50 pessetas.

Per 'ls casos en que 's inicia de cómbatir la Anemia, Clorosis (color pàl·lid), disarregles menstruales y demás afecciones degudas á pobreza de sang, tenim preparat el **Vi Mirabent Ferruginós** contra la inapetencia, de composició semblant al anterior, ab la adició del Ferro, en estat perfectament soluble y enterament asimilable. — Preu de la botella, 3 ptas.

Quan hi ha necessitat de combatre els efectos del Linfalisme, Raquitisme, Escrofela, Infatigableness, etc., tenim preparat el **Vi Mirabent Fosfatat**, contra la inapetencia, de resultats marcadament visibles. — Preu de la botella, 3 pessetas.

DE VENDA A SITGES: Farmacia del senyor Vallés, Plassa del Marqués de Mont Roig

DIPOSIT A MADRID: Fuencarral, 103

A BARCELONA: Oficina de Farmacia y Laboratorio Químico de F. MIRABENT: Diputació, 41 y Girona, 38

Imprempta LA CATALANA

DE C

Francisco Baxarias

IMPRESIONES DE
TODAS CLASES

Batmes, 71
Barcelona